

نقش پیش‌بینی‌کنندگی طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و سبک‌های دلبستگی در میزان افسردگی

زنان مطلقه شهر تهران

الهه نوروزی قهی^۱، دکتر نرگس باباخانی^{۲*}

۱- کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- نویسنده مسئول: استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی پیش‌بینی‌کنندگی طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و سبک‌های دلبستگی با افسردگی در زنان مطلقه شهر تهران انجام شد. روش تحقیق توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه زنان ۲۰ - ۴۵ سال مطلقه شهر تهران در سال ۱۳۹۴ که در دادگاه‌های شهر تهران پرونده‌ی طلاق داشته‌اند، بود. ۲۱۰ نفر از زنان مطلقه به روش در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه‌های طرح‌واره‌ی یانگ - فرم کوتاه ویرایش ۲ (YSQ-۲) (S)، پرسشنامه‌ی سبک‌های دلبستگی بزرگسالان (کالینز و رید، ۱۹۹۰)، مقیاس افسردگی و استرس لایباند و لایباند، ۱۹۹۵ (DASS) بود. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد، سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا با افسردگی زنان مطلقه رابطه مستقیم و معناداری مشاهده شد. نتایج تحلیل رگرسیونی چند متغیری نشان داد، طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه در کل ۳۷ درصد میزان افسردگی زنان مطلقه را پیش‌بینی می‌کند ($p < 0/01$) و از بین سبک‌های دلبستگی فقط سبک اجتنابی توان پیش‌بینی ۱ درصد افسردگی را دارد ($p < 0/05$).

واژگان کلیدی: طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه، سبک‌های دلبستگی، افسردگی، زنان مطلقه